Idős, láthatóan rossz egészségi állapot-
ban lévő néni lép be az üresen kongó gyógyszertárba. Odatipeg a pulthoz, ahol egy hozzáértő szakember benyomását keltő középkorú gyógyszerésznő fogadja a szerény öltözékű, tipikus kisnyugdíjas benyomását keltő asszonyt. A néni arckifejezése csupa panasz, szavaiból kitűnik,

alig képes fizetni nélkülözhetetlen gyógy-szereit, és elpanaszolja, hogy egy újabb teherként küszöbön áll a megreformált társadalombiztosítás bevezetése. Ám a rettegő öregasszonyt a jól értesült szakember fölényes magabiztosságával nyugtatja meg a gyógyszerésznő. Kétséget nem ismerő, minden kételyt félresöprő hangsúllyal jelenti ki, hogy az új egészségbiztosítási rendszerben többet fogunk kapni ugyanannyi fizetségért. Két orvosságos dobozt tesz a néni elé, aki megkönnyebbülten és hálát nyugtázó mosollyal az arcán az azonos fizetségért kínált termékek közül természetesen a nagyobbikat választja.
Ez a reklám, amely közérdekű közleményként tűnik fel a különféle televíziók műsorában, a kormány Új Magyarország-programját, azon belül is az egészségügyi reformnak nevezett intézkedéssorozat több-biztosítós rendszer kialakítására vonatkozó elképzeléseit hivatott népszerűsíteni. Csakhogy ez egy erősen átpolitizált kérdés, amiben a magyar társadalom túlnyomó többsége - az összes érintett szakmai szervezettel együtt - élesen elutasítja a kormány álláspontját. A köztársasági elnök is érdemi kifogások sokaságát felsorakoztató levélben kérte az Országgyűlést a több-biztosítós rendszer bevezetését szolgáló törvény újbóli megtárgyalására. Civil szervezetek pedig - együttműködve a szakszervezetekkel és élvezve az ellenzéki pártok támogatását - aláírásgyűjtésbe kezdtek annak érdekében, hogy népszavazás döntsön a nyereségérdekelt magántőke bevonásával kialakítandó több-biztosítós rendszerről.
Ebben a helyzetben tehát - mikor a törvénytervezet még éles közéleti viták tárgya, és tartós jóváhagyása meglehetősen bizonytalan - a kormánypártoknak illene tartózkodniuk a médiában közzétett politikai reklámtól. Már csak azért is, mert ezek sugárzását - kampányidőszakot leszámítva - tiltja a médiatörvény. A közérdekű közleményeknek ugyanis a lakosság felvilágosítását, eligazodását kell szolgálniuk a hatályos jogszabályi keretek között, ám semmiképpen nem népszerűsíthetnek - álcázott politikai hirdetésként - még el sem fogadott, nagy valószínűséggel népszavazásra kerülő törvényeket.
Mindezen túl, a kormány által közpénzből - tehát nem az SZDSZ vagy az MSZP pártkasszájából - finanszírozott hirdetés mélységesen hazug is. Azokban az országokban ugyanis, ahol a magántőkét beengedték az egészségbiztosításba, kivétel nélkül romlott a közellátás színvonala, létrejött a gazdagok igényeit kiszolgáló, a költségesebb műtétekből és kezelésekből a szegényeket kirekesztő egészségügy.
Gyurcsány és kormányának tagjai előszeretettel hivatkoznak az ésszerűségre, ám egyetlen racionális érvet sem tudnak felhozni azon állításuk bizonyítására, hogy a magántőke beengedését követően magasabb színvonalú egészségügyi ellátásban fogunk részesülni. A valós helyzet ugyanis az, hogy az általunk befizetett egészségbiztosítási járulékokból olyan kiadásokat is fedezni kéne a több-biztosítós rendszerben, amik jelenleg nem léteznek.
Leszámítva a kormány hivatásos propagandistáit, valamennyi szakértő egyetért abban, hogy a több-biztosítós rendszer bevezetése az adminisztratív terheket, feladatokat is megtöbbszörözné, ami a jelenlegi helyzethez képest komoly költségnövekedést eredményezne a gyógyító munka rovására. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az állami egészségbiztosítás non-profit alapon működik, nem termel a rendszerből kivehető nyereséget. A profitérdekelt magánbiztosítókról viszont tudni kell, hogy nem karitatív intézmények, humanitárius szempontokra nincsenek tekintettel. Legfontosabb törekvésük az, hogy minél több

pénzt szivattyúzzanak ki az egészségügyi ellátás rendszeréből.
Azt, hogy mindez miként vezethet a gyógyászati szolgáltatások hatékonyságának javulásához, persze nem tudja megma-gyarázni a kormány. Ezért racionális érvek helyett hazug és hamis reklámkampánynyal célozza meg a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegét, a nyugdíjasokat, akiknek életkilátásait az egészségbiztosítás rendszerének tervezett átalakítása legin-kább veszélyezteti.